

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516202483
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8516202483.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a sudkýň JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátkou JUDr. Barborou Korenecovou, so sídlom Sinečná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanému X. F., K.. XX.X.XXXX, I. O. XXX XX V., J. X, občanovi SR, o zaplatenie 418,25 eura s príslušenstvom, takto o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 7C/92/2016-52 zo dňa 26.10.2017

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou súdu podanou 29.6.2016 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 418,25 eura, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 418,25 eura od 11.07.2006 do zaplatenia, žiadajúc taktiež, aby súd uložil žalovanému nahradiť mu trovy s konaním mu vzniknuté.

Súd konštatoval, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril, na pojednávaní, ktoré súd na prejednanie veci nariadil, skutočnosti uvádzané v žalobe nerozporoval.

Z vykonaných dôkazov súd zistil, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 3.5.2006 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 8.000 Sk / 265,55 eura, pričom žalovaný sa zaviazal celkovú čiastku úveru vo výške 12.600 Sk / 418,32 eura zaplatiť v siedmich mesačných splátkach po 1.800 Sk / 54,23 eura, počnúc dňom 6.6.2006. Žalovaný z poskytnutého úveru neuhradil žiadnu splátku. Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/12/2008 zo dňa 18.2.2008 bol žalovaný uznaný vinným, že dňa 3.5.2006 v Starej Ľubovni na K.. W.. Q. prostredníctvom mandatára X. P. so spoločnosťou Pohotovost', s.r.o., Bratislava uzatvoril zmluvu o úvere č. XXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 8.000 Sk, ktorý sa zaviazal vrátiť s príslušným poplatkom, pričom pri uzatváraní zmluvy uviedol do žiadosti o úver ako jeden z podstatných údajov v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru nepravdivý údaj o výške svojho mesačného príjmu a taktiež to, že má ďalšie záväzky voči spoločnosti Profireal, čím spoločnosti Pohotovost', s.r.o. spôsobil škodu vo výške 35.460 Sk s príslušným poplatkom z omeškania, teda vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil mu tak malú škodu, čím spáchal prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. za čo bol odsúdený podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, l/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa ukladá skúšobná doba v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 208 ods. 1 Tr. por. poškodený spoločnosť Pohotovost', s.r.o. Bratislava so svojim nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.2.2008.

Súd prvej inštancie uviedol, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, pre ktorý platí, že súd má pri skúmaní každej otázky tohto vzťahu aplikovať právnu úpravu, ktorá je priaznivejšia pre

žalovaného ako spotrebiteľa. Konkrétne ustanovenia § 52 ods. 2, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého má súd na premlčanie prihliadať ex officio. Súd prvej inštancie súčasne uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, na ktorý bol odkázaný rozsudkom vydaným v trestnom konaní. Aplikujúc ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. mal za to, že nárok uplatnený žalobou bol uplatnený po uplynutí premlčacej doby. Konštatoval, že žalobca bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.2.2008, mal vedomosť o osobe škodcu a rozsahu škody už v čase trestného konania, v ktorom vystupoval ako poškodený s uplatneným nárokom. Po právoplatnosti rozsudku dňa 18.2.2008 mal žalobca riadne pokračovať v uplatnenom nároku na náhradu škody, dvojročná subjektívna premlčacia doba v predmetnej veci začala plynúť najneskôr 19.2.2008, uplynula 19.2.2010. Keďže žalobca podal žalobu na náhradu škody na súde až dňa 29.6.2016, urobil tak až po uplynutí premlčacej doby. Preto nárok žalobcu na náhradu škody proti žalovanému, považujúc ho za premlčaný v celom rozsahu, zamietol. Pri posudzovaní plynutia premlčacej doby odkázal na ust. § 106 Občianskeho zákonníka.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že je toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že v predmetnom prípade išlo o nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom a súd podľa neho ani nebol oprávnený prihliadať na premlčanie nároku. K námietke o absencii rozhodnutia o nároku na náhradu škody poukázal na to, že civilný súd je viazaný záverom trestného súdu o vzniku škody a vzhľadom na skutočnosť, že vznik škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, je civilný súd povinný vykonať dokazovanie len o výške škody spôsobenej trestným činom a nie o vzniku a existencii škody. Poukázal na ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v tejto súvislosti aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/187/2017-88 zo 4.10.2017, v ktorom tento súd uviedol, že skutočnosti rozhodné pre ustálenie charakteru záväzkovoprávneho vzťahu zo zmluvy o úvere nie sú právne významné, ak súd koná o nároku na náhradu škody a nie o nároku zo samotnej zmluvy o úvere ako takej, kedy by bolo právne významne skúmanie, či zmluvu o úvere uzavrel dlžník v postavení spotrebiteľa, na ktorého sa vzťahuje zo zákona režim spotrebiteľského práva a osobitná právna ochrana, vrátane § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. Poukázal aj na ďalšie rozhodnutia súdov, konkrétne rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/108/2017-63 z 12.9.2017 a rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 17C/277/2006-36 z 13.4.2017 majú za to, že závery vyplývajúce z týchto ním citovaných rozhodnutí iných súdov podporujú jeho názor o nesprávnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, voči ktorému podal odvolanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o existencii dôvodov pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

5. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, súčasťou práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces je, aby súd vo veci na skutkový stav aplikoval platný a účinný právny predpis, objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie z hľadiska relevantných predpisov v zmysle zásady iura novit curia a starostlivo sa vecou zaoberal tak, aby poskytol účinnú právnu ochranu (sp. zn. II. ÚS 71/97, III. ÚS 64/2000, IV. ÚS 77/02 a II. ÚS 249/04), pričom rozhodnutie všeobecného súdu musí uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené a vysporiadať sa s tými argumentmi účastníkov, ktoré sú vo veci relevantné (III. ÚS 119/03, IV. ÚS 115/03).

6. Zásadným odvolacím argumentom žalobcu bol argument o tom, že žalobou uplatnil nárok na náhradu škody, ktorý uplatnil už v trestnom konaní, avšak s týmto nárokom bol odkázaný na občianske súdne konanie a nie nárok zo samotnej zmluvy o úvere, ktorú uzatvoril so žalovaným a pri takto uplatnenom nároku nebol súd oprávnený prihliadať na námietku premlčania.

Z obsahu žaloby vyplýva relevantnosť tvrdení žalobcu k dôvodu, pre ktorý bola žaloba podaná. Z dôvodov rozsudku však nevyplýva, že by takto uplatnený nárok žalobcu súd prvej inštancie právne posudzoval. V dôvodoch rozsudku absentuje právna úprava, ustanovenia Občianskeho zákonníka

upravujúce náhradu škody. Rozhodnutie súdu prvej inštancie tak nedalo odpoveď k dôvodom žaloby v zmysle posúdenia toho nároku, ktorý žalobca žalobou uplatnil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je tým nepreskúmateľné. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa stranám sporu bráni v možnosti uplatňovať svoje práva a oprávnené záujmy. V sporovom konaní musí však súd poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov. Vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu (článok 46 Ústavy Slovenskej republiky). Súd prvej inštancie zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

7. V priebehu ďalšieho konania súd posúdi nárok, ktorý je predmetom konania, t. j. nárok na náhradu škody v kontexte s tvrdeniami strán sporu a dôkazmi predloženými alebo označenými stranami sporu k vlastným tvrdeniam, a o žalobe opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí sa vysporiada aj s námietkami žalobcu uvedenými v jeho odvolaní. Pokiaľ opätovne dospeje k záveru o existencii dôvodov, pre ktoré je potrebné žalobu zamietnuť, svoje rozhodnutie riadne odôvodní, pričom bude vychádzať z právnej úpravy aplikovateľnej na konkrétny právny vzťah, nároku z ktorého sú predmetom konania.

8. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne opätovne aj o nároku na náhradu trov konania, vrátane nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 v spojení s § 255 CSP).

9. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.